

gjældende Bestemmelser, vi forlange ikke, at Børgerne i Almindelighed skulle bruge justeret Maal og Vægt, saa for mig gjerne, det er Noget, jeg ikke vil modsætte mig; men naar man lader de almindelige Bestemmelser om Maal og Vægt blive staaende, saa er det vigtig i en Straffelov at forandre ældre Straffebestemmelser, der sætte Straf for Overtrædelse af en Lov, som man forsaavidt ikke forandrer. — Forslaget under Nr. 118 har jeg ikke Noget at erindre imod. Derimod maa jeg tillade mig nogle Ord med Hensyn til Forslaget under Nr. 119 a, og det saameget mere, som jeg har optaget Forslaget Litra a under Nr. 120, da det af den ærede Forslagsstiller frasaftedes. Naar jeg optog dette Forslag under Nr. 120 a, saa var det ikke, fordi jeg overhovedet ønsker dette Forslag vedtaget, men fordi jeg anseer det for i ethvert Tilfælde at være meget vigtigere end det tilsvarende Forslag Litra a under Nr. 119. Jeg skal søge at bevise dette. Det er ikke, som udtalt af en af de ærede Forslagsstillere, en Plet paa Lovudkastet, at ikke Bestemmelsen i Danske Lovs 6—6—21 er heelt hævet. Det har slet ikke været Udcastets Mening at ville fastholde, at Selvmordere ikke maae begraves paa Kirkegaarden eller i indviet Jord; Udcastet har kun meent, at det ikke havde Noget dermed at bestille. Det er fuldkommen rigtigt, hvad der er udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), at den borgerlige Straffelovgivning skal afgjøre, om den vil sætte Straf for Selvmord, men om Selvmorderne, naar den borgerlige Straffelovgivning har erklæret, at deres Gjerning ikke kan medføre Straf, skulle begraves paa den ene eller den anden Maade, er Noget, som det bliver det kirkelige Samfunds Sag at afgjøre; Straffelovgivningen har ikke Noget dermed at bestille. Den har ikke sat Straf for Selvmord, og den har udtalt i de Bestemmelser, som hæve de ældre Straffebestemmelser, at, forsaavidt der findes Noget i Loven, der kan opfattes som Straffebestemmelser for Selvmord, er det bortfaldet. Loven har altsaa udtalt, at fra den borgerlige Lovgivnings Standpunkt har man Intet imod, at den Bestemmelse i danske Lovs 6—6—21, som siger, at Selvmordere ikke maae begraves paa Kirke-

gåarden, bortfalder; den overlader til den kirkelige Afgjørelse, om Bestemmelsen skal blive staaende eller ikke, forsaavidt det kirkelige Spørgsmaal angaaer. Man kan mene om Sagen selv, hvad man vil, jeg for mit Vedkommende er enig med den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 3die Valgkreds (Rampmann) i, at den Bestemmelse, som forbyder at jorde Selvmordere paa den almindelige Maade, helst maa bortfalde; men dette er Et, og et Andet er, om man skal sætte Bestemmelsen derom ind i Straffeloven. Jeg vil i og for sig ikke ansee Rigsdagen for at være ubeløstet fra at træffe en Forandring i disse kirkelige Bestemmelser som overhovedet i kirkelige Bestemmelser, saalænge man ikke har nogen Kirkeforfatningslov; men, fordi Rigsdagen overhovedet kan tage en saadan Bestemmelse, deraf følger ikke, at Rigsdagen passende kan tage den ved enhver Leilighed, under Forhandlingen af enhver Lov. Vi maae, for at jeg skal gjentage det, naar man har et saa betydeligt og indgribende Lovarbejde for, som en almindelig Straffelovbog er, ikke gjøre Sagen vanskeligere, vi maae ikke berede flere Hindringer for dens Tilendebringelse end dem, der ligge i Sagens egen Natur, ved at blande Ting ind i Loven, som ikke høre hjemme der, og det hører ikke hjemme i en borgerlig Straffelov at bestemme, hvorvidt Personer, som det hidtil, ifølge den kirkelige Opfattelse, har været betragtet som rigtigt ikke at begrave i indviet Jord og ikke at lade kaste Jord paa, skulle begraves paa ordinair Maade eller ikke. Det bedste Beviis for, at en Bestemmelse derom ikke hører hjemme i Straffeloven, naar blot denne for sit Vedkommende udtaler: Vi betragte ikke Selvmord som noget Strafbart, ligger, som den ærede Minister anførte, deri, at Bestemmelsen ikke blot findes i Lovens 2—10—4, et Capitel af Loven, der netop handler om Grave og kirkelige Handlinger ved Begravelsen, men ogsaa i Kirkeritualen. Den ærede Minister gjorde forøvrigt opmærksom paa, at, selv om man hævede disse Bestemmelser, var det dog tvivlsomt, om man derved naaede, hvad man tilsigter, forsaavidt som Kirkeritualen fremdeles bliver staaende uforandret. Men naar der i disse Data indholdes Forklaringen af, hvorfor Commissionen,